

ΧΡΟΝΙΚΑ ΚΑΛΑΜΩΝ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Καλάμαι, 25 Μαΐου

Τὰ δημοτικά μας είναι σένα πάτω τὸ σκυλὶ δὲ γνωρίζει τὸν ἀφέντη του. Θὰ ἔχωμεν ὑπψήφιους δημάρχους 12. Παρέδρους δὲ καὶ δημοτικούς συμβούλους δὲν εἰξεύρω πόσους.

Πολλὰ συμβαίνουν καὶ δικιδίονται, ἐξ ὅν σᾶς ἀναγράφω τὰ σπουδαιοτερα. ‘Ο Περρωτής, ἀφοῦ ἐγέλασε κατ’ ἐπικαλληψιν τοὺς Λύδους, Ψάλτην, Θ. Λυκουρέζον, Νικολόπουλον, ἀφοῦ ἀπετάθη — εἰχε τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν δέχονται — ποὺς τοὺς; Ἐφέσιον καὶ Ηγανταζόπουλον, ἀφοῦ τέλος ἀπέδειξεν ὅτι . . . ἔχει πολιτικὸν κεφάλην, ἀνέδειξε τέλος καὶ ὑποψήφιόν του — ἀν τὸν εύρητε ἐκτὸς τῶν Καλαμῶν Καλάμιοι! — ἀνέδειξε τὸν Δ. Σταματελάκην.

Μετὰ τὸν Περρωτὴν ὁ Τζάνες. Ἀφοῦ ἐπείσθη ὅτι ὁ Σπ. Ἐφέσιος δὲν βάζει κάλπην, διακηρύσσει ὅτι, ἀν δεχθῇ ὁ Ἐφέσιος, αὐτὸς παρατεῖται ὑπὲρ αὐτοῦ.

Μεταξὺ ἀμφοτέρων τούτων δεινὴ ἡναψεν ἔρις τοῦμέν Τζάνες ἀξιοῦντος τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Περρωτοῦ, αὐτοῦ δὲ ἀρνούμένου ταύτην.

Ἐτερον. ‘Ο Τζάνες, ως δικιδίεται, παρατεῖται ὑπὲρ τοῦ Μπούτσου, λαμβάνων ἴδικήν του τὴν ἀστυγομίαν καὶ τὸ εἰσπρακτηρίκι. Εἴθε!

‘Ο κ. Δήμαρχός μας δὲ στέκει καλά ’ς τὰ πόδια του· ἔχει κάστει τὰ νερά του. Βλέπων ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη ἐσχηματίζεται ὑπὲρ τοῦ Μπούτσου, ὅτις παρὰ τὴν ἀγορὰν ἰδία ἀπολαύει πλείστων συμπαθειῶν, ἔρριψεν ως μῆλον τῆς ἔριδος τὴν ὑποψήφιότητα τοῦ γυναικαδέλφου του Σπυροῦ. Ἐφέσιον. Τὸ τερτίπιον του ὄμως τοῦτο ἔκαμε γράσκο, διότι καὶ ὁ κόσμος ἐνότητε τὸ τέχνασμα καὶ ὁ Ἐφέσιος, ως τίμιος ἀνθρωπος, τοῦ ἔκοψε τὸ βῆχα μὲ μίαν δριστικὴν ἄρνησιν.

“Αλλη διάδοσις, σπουδαιοτάτη αὕτη, καὶ δι’ αὐτὸν ὑπὸ

‘Ενεδύθη, προσεκάλεσε τὸν ὑπηρέτην, διέταξε νὰ τῷ φέρωσιν καφέν μὲ γάλα, ἔγευμάτισεν δρῦδες ἔμπροσθεν τοῦ παραθυροφύλλου, παρατηρῶν ἐν τῇ δόθῃ, ἐπειτα ἔλαβε τὴν ράβδον του καὶ ἔξηλθε.

Μετέβη πάραυτα εἰς τὴν προκυμαίαν, ὅπου τὰ πάντα ἥσαν εἰς κίνησιν, ως καὶ τὰ κατ’ εὐθυγραμμίαν παρατεταγμένα πλοια. Ἐξεφορτοῦντο μεγάλα κιβώτια, μεγάλα δέματα βάμβακος, ζαχαροκάλαμοι, ζύλα τῶν νήσων, καστίτερος, χαλκὸς κτλ. Λί άμαξαι μετέφερον ταῦτα ποιοῦσαι ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου μέγαν κρότον.

Ἐν τῷ μέτωπῃ τῆς κινήσεως ταύτης τοῦ πλήθους τῶν ἐργαζομένων ἀνθρώπων, τοῦ θορύβου, τὰ ὅποια ἐδείκνυν τὴν ζωρότητα καὶ τὸν πλούτον τῆς ἱγχυρᾶς ναυτικῆς πόλεως, ὁ Βαρόνος ἔζητει ἀνθρωπόν τινα, κατὰ προτίμησιν ναύτην, μεθ’ οὗ νὰ δυνηθῇ νὰ συνάψῃ συνδιάλεξιν.

Μετὰ μίαν στιγμὴν παρετήρησε γηραιὸν ναύτην, ὅστις ἐμάσσει μελαγχολικῶς τὸν καπνὸν του, καθήμενος ἐπάνω σὲ σχοινία, φαινόμενος ὅτι ἐπετήρει τὴν ἐργασίαν τοῦ καθαρίσματος πλοίου τριστίου.

— Τί ώραίσι, τί κομψὸν αὔτὸν τὸ πλοῖον, κύριε; εἶπεν ὁ Βαρόνος ἐπερωτῶν τὸν ναύτην.

Οὗτος παρατηρήσας τὸν ἐρωτῶντα αὐτὸν ἄγγωστον ἐμειδίασε.

— Ναί, δὲν είναι ἀσχημό, ἀπόντησε περιστρέφων δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἐν τῷ στόματι τὸν καπνὸν, εἰν’ ἔλαφρὸ, ’σα

πᾶσαν ἐπιφύλαξιν μεταδομένη, εἰναι ὅτι κάπιοις ἄγιος εὐκλεής ἔλαβε 5 — 6 χιλιάδες δραχμῶν καὶ ἀντ’ αὐτῶν ὑπερσχέθη τὴν ὑποστήριξιν του τῷ Πέτρῳ καὶ κάτι ἄλλα ἀκόμη . . . Ἐγὼ δικαίως, νὰ σᾶς εἶπω τὴν ἀλήθειαν, δὲν πιστεύω τίποτε ἀπ’ αὐτά.

•Αγύρευτος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Λονδίνον, 15 Ιουνίου. ‘Η Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἀπεδέκατο δριστικῶς τὸ νομοσχέδιον, δι’ οὗ χορηγοῦνται συντάξεις τῷ ναυάρχῳ Σεϋμουρ καὶ τῷ στρατηγῷ Ούολσελέυ.

Βεργικάμ, 15 Ιουνίου. ‘Ο κ. Μπράϊτ, ἐν τιν λόγῳ αὐτοῦ ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας κατασκευὴ δευτέρας διώρυχος εἰς Σουεζ Ὁλ ἐπέφερεν ἔντασιν εἰς τὰς μετὰ τῆς Γαλλίας σχέσεις τῆς Ἀγγλίας. Προσέθετο δὲ ὅτι είναι εύκολον νὰ κανονισθῇ φιλικῶς τὸ Κάτημα, ἀρκεῖ μόνον τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος νὰ τηρήσῃ τὴν ψυχραμίαν αὐτοῦ.

Παρέστος, αὐθημερόν. ‘Ελληνικόν δάνειον 425. Γαλλικὴ ράντα (rente) 108,30. Τουρκικὸν δάνειον 11,25. Ήνοποιημένον αἰγυπτιακόν 368,..... Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνο 25,30.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

‘Η περίπολος τοῦ ΣΙ’ τμήματος συνήντησε τὴν 2 1)2 ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον παρὰ τὸ Μεταξουργεῖον χωρικόν την προερχόμενον ἐκ Χαλκίδος Ιωάν. Σταματίου φέροντα ἐπὶ τῶν χειρῶν του μικρὰν αἴγα. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῆς περιπόλου ἀπόντησεν ὅτι τὴν εὑρεν ὠδηγήθη εἰς τὸ τμῆμα ἀπεδείχθη ὅτι αὐτὸς ἔκλεψε δύο ἀμνάδας ἀνηκούσας εἰς τινα πολίτην κατοικοῦντα εἰς Κασίδα.

φεῖδι: φεύγει μὲ καλὸ ἀνεμο· ἀλλὰ ἄμα ἔλθῃ μπόρα, πάνε νὰ ἰδῃς· πηδᾷ, χορεύει, δὲν στέκει πλέον. Διὰ τὰ κοντὰ μέρη ναι, διὰ μακρὺ δρόμο ὄχι.

— Εἰς ποιὸν ἀνήκει τὸ πλοῖον τοῦτο;

— Εἰς τὸν κ. Δεπρέζ.

— ΤΑ! εἰς τὸν κ. Δεπρέζ τὸν ἐφοπλιστὴν τοῦ «Ατρομήτου»;

— Ναί, ὁ «Ατρομήτος» ἦτον ἴδικός του. Εἰσθε ἀπὸ τὴν Χάδρην, κύριε;

— Οχι, είμαι ἀπὸ τὸ Παρίσι.

— Καὶ τὶ λέγουν σ’ τὸ Παρίσι γιὰ τὸν «Ατρομήτον»;

— Τὸ δονομά του ἀκούεται παντοῦ εἰς δῆλην τὴν Γαλλίαν, γενναῖε μου, εἰς δῆλον τὸν κόσμον.

— ΤΑ!

— Η διήγησις τοῦ ναυαγίου τοῦ «Ατρομήτου», ὅπως ἐγένετο ὑπὸ τῶν δύο γενναίων ναυτῶν τοῦ πληρώματος, διαφυγόντων τὸν θάνατον, κατεχωρίσθη ἥδη εἰς δῆλας τὰς ἐφημεριδας.

— Αλήθεια, εἶπεν ὁ ναύτης, τοῦ δοποίου οἱ δύοθλημοὶ ἐφάγησαν ἐξαπτόμενοι. Λπὸ τῇς ἐφημερίδες λοιπὸν ἐμάθετε τὴν καταστροφὴν τοῦ δυστυχοῦς «Ατρομήτου»;

— Μάλιστα.

— Εγώ, κύριε, δὲν ἔχευρω ν’ ἀναγνῶσω, ὑπέλασθεν ὁ ναύτης ὑψῶν τὴν κεφαλὴν, καὶ δικαίως έχευρω καλλίτερα τί εγείνε μέσα σ’ τὸν «Ατρομήτον» πρὶν νάλθῃ καταστροφή.

— Χθὲς περὶ τὴν Ζην ὥραν μ. μ. ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Ἡρώων (Ψυρρᾶ) τρεῖς πολίται ἐπετέθησαν καθ' ἑνὸς ἀλλου ἔνεκα κομματικῶν λόγων, τὸν ἐκακοπούσου εἰς διάφορα τοῦ σώματος του μέρον καὶ τοῦ ἀφήσεων τὸ πιστόλιόν του· οὗτοι διομάζουσεν ιω. Βάθης καὶ Χρῆστος Καραμπίνης συνελήφθησαν μετ' ὅλιγον ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ τοῦ ὑπαστυνόμου τοῦ Γ' τυμάτος καὶ ώδηγήθησαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

— Χθὲς περὶ τὴν Ζην ὥραν μ. μ. δύῳ Λάκωνες ἔρισαντες πρὸ ἔνα ωραλογοποιὸν περὶ μιᾶς δραχμῆς ἔνεκα ωραλογίου τινος συνεπλάκησαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐκεπίθησαν ἀμοιβαῖς.

— Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐν τῷ ἑλλην. Θεάτρῳ «Ἀπόλλωνος» καὶ ἐν μέσῳ πολλῆς πληθύνος ἀνθρωπός τις ζητήσας καὶ λαβὼν τὰ διοπτρὰ κυρίου τινος δικαστικοῦ ἵνα ἴδῃ εἰς τὴν σκηνὴν, ἐγένετο μετ' αὐτῶν ἀφρυτος. Οἱ ὑπαστυνόμοις τοῦ Δ. τυμάτος λαβὼν τὰ χαρακτηριστικὰ ἐπελάφθη τὰ κατ' αὐτὸν.

— Μετηνέθησαν ἐκ τῆς ἀστυνομίας εἰς τὸ ἐν Δαρνίω παρασκευασθὲν προχειρίως Φρενοκομεῖον οἱ πάσχοντες διανοητικῶν.

— Χθὲς περὶ τὴν μεσημέριν δύο ἄγνωστοι ὄμοι καὶ εἰς τοίτος ἀπωτέρῳ ἰστάμενοι, περιτριγυρίσαντες γέροντά τινα χωρικὸν ἐκ Πέτρος τῆς Λεβαδείας καὶ πιέζοντες αὐτὸν ὅτι ἔχεσαν χρήματα καὶ ὅτι αὐτὸς δῆθεν ἐπῆρεν αὐτὰ, ἔθεσαν τὰς χειράς των εἰς τὸ θυλάκιόν του, ἵνα εὕρωσι τὰ ἴδια των, ἐκεὶ δὲ εὑρόντες τὰ χρήματα τοῦ γέροντος συνιστάμενα εἰς ἐν ἐκατόφραγκον καὶ ἐν πεντάφραγκον, ἀφήσεν αὐτὰ καὶ ἀπίρχοντο ἔκειθεν. Οἱ ὑπαστυνόμοις τοῦ Δ'. τυμάτος ἐπελάφθη τῆς ὑποθέσεως.

— Κατεσχέθησαν χθὲς ἐν Νέῳ Φαλήρῳ ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ τοῦ ἀγροτικοῦ τυμάτος δύο μικρὰ ἀνάγλυφα, ἐν ἑλληνικὸν ἀρχαῖον καλῆς ἐποχῆς καὶ τέχνης ἐν πεντελικοῦ λίθου, καὶ ἐν ρωμαϊκὸν μετ' ἐπιγραφῆς παριστῶν τὸν Μάρκον Αὐγήλιον, καὶ μετηνέθησαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

— Καταλημβάνω, σᾶς διηγήθησαν, τὰς περιπετείας τοῦ ναυαγίου.

— Δὲν μοὶ διηγήθησαν τίποτε, ὑπέλαθεν ὁ ναύτης κινῶν θλιβερῶς τὴν κεφαλήν· τὸ εἶδα, μὲ τὰ μάτια μου, ἥμουν ἐγὼ ἐκεί.

— Τί, ἀνέκακεν ὁ βαρόνος φρικιῶν, εἰσθε . . .

— Εἴμαι ὁ Γενδρών, ἔνας ἀπὸ τοὺς δύο ναύτας, τοὺς ὄποιους οἱ ἄγγελοι πῆραν ἀπὸ τὴν θάλασσαν.

— Α! γενναῖε μου, δός μου τὸ χέρι σου.

— Πολλὴν τιμὴν μοῦ κάμετε κύριε.

— Τιμὴν! ἀλλ' ἐγὼ γενναιέ μου, ἐγὼ θεωρῶ τιμὴν μου νὰ σφίγξω τὸ χέρι σου.

— Βλέπετε ὅλ' αὐτὰ τὰ πλοῖα, εἶπε· κανένας ἀπὸ τότε δὲν μποροῦσε νὰ τὰ βάλῃ μὲ τὸν «Ατρόμητον». Ὅτο τὸ καλλίτερον ἴστιοφόρον τοῦ λιμένος τῆς Χάρρης. «Οταν ἐπιστρέψαμεν μῆτερα ἀπὸ πολλῶν μηνῶν ἀπουσίαν καὶ μπέναμε μὲς τὸν λιμένα σημανιστότοι σάνα εἰχαμε γιορτὴ, ὀλόκληρος ἡ πόλις ἔτρεχε νὰ μᾶς χαιρετήσῃ καὶ νὰ μᾶς εὐχηθῇ τὸ καλῶς ὥρισες. Ἐφώναζαν, νὰ ὁ «Ατρόμητος». Τὰ μανδήλια κουνιώνταν· τὸν δέρα, κυποῦσαν τὰ χέρια, εῦχε! Ζήτω ὁ «Ατρόμητος»! Ζήτω τὸ πλήρωμα! Α! τὸν ἀγαποῦσαν τὸν «Ατρόμητον», ὃτο περίφημο πλοῖο. Σήμερα αὐτὸ τὸ πλοῖο, ξεκοιλιασμένο, ἀνοιγμένο, τσακισμένο, σαπίζει εἰς τὰ βάθη τοῦ ὥκεανον. Έκει, δπου πρῶτα τραγωδοῦσαν εὕθυμους οἱ ναῦται, τώρα οἱ μαῦροι καρχίνοι

— Ἐν Πειραιεῖ ὁ Θ. Μπορίκης ἐνῷ ἐκοιμᾶτο ἐν τῷ πλοίῳ τοῦ Δ. Κοταρᾶ τῷ ἀφηρέθησαν δρ. 200 εἰς χαρτονομίσματα. Οἱ ὑπαστυνόμοις ἐπελάφθη ἀνακρίσεων προς ἀνακάλυψιν τοῦ αλέπτου.

ΕΛΛΗΝ ΑΤΤΙΚΟΝ ΙΔΙΑΙΤΑΙ ΤΟΥ ΗΓΑΠΑΙ		Α. ΙΔΙΑΙΤΑΙ ΤΟΥ ΗΓΑΠΑΙ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΗΓΑΠΑΙΟΣ		
Δευτέρα	6 π. μ.	Διὰ Κελαυόνιον καὶ ἐκ Κορίνθου κατ' εὐθείαν δι· Αἴγινον, Πάτρας, Ζάχυνθον, Κυλλήνην, Κατάκελον, Μάραθον, Πύλον, Κορίνθην, Καλάμηας, Γύθετον, Λεωνίδην Σπέτσαις, γ' θραυ καὶ Πειραιᾶ.
Δευτέρα	6 π. μ.	Δι' Αἴγιναν, λουτρὰ Μεθάνων Πόρον, γ' θραυ, Σπέτσαις, Χέλον, γ' Αστρον, καὶ Νάυπλιον.
Τρίτη	7 π. μ.	Διὰ Αίγιρον, Αίγιραιον, Χαλκίδα Λίμνην Λουτρά Δηλιού, Αγαλάντην, Στυλίδα, Όρμοις· Λαμαρρύ καὶ Βόλον.
Τετάρτη	6 π. μ.	Δι' Αἴγιναν, λουτρὰ Μεθάνων, Πόρον, γ' θραυ, Σπέτσαις, Χέλον καὶ Νάυπλιον.
Παρασκευή	6 π. μ.	γ' θραυ, Σπέτσαις, Λεωνίδην, Γύθετον, Καλίδιας, Κορώνην, Πύλον, Μάραθον, Αγ. Κυριακὴν Κατάκελον, Ζάχυνθον, Κυλλήνην, Πάτρας, Αἴγινον, Κόρυνθον, Καλαμάκιον καὶ Πειραιᾶ.
Παρασκευή	6 π. μ.	γ' θραυ, Αἴγιρον, Λαμαρρύ, Χαλκίδα, λουτρὰ Αἴδηνού, Σπέτσαις καὶ Βόλον.
Σάββατον	6 π. μ.	Δι' Αἴγιναν, λουτρὰ Μεθάνων, Πόρον, γ' θραυ, Σπέτσαις, Χέλον, Ναύπλιον.

κάνουν φωλιὰ ἐκεῖ μέσα. Καῦμένε «Ατρόμητε!» Οἱ πλοιαρχοὶ, δύποπλοιαρχοὶ, ὁ λογιστὴς νεκροί! καὶ οἱ σύντροφοί μου νεκροί, ὅλοι νεκροί, ὅλοι ὅλοι! Εἴμεθα τριάντα ἀνδρες ἀπὸ τὸ πλήρωμα, γυρίσαμε δύο, μόνον δύο, ὁ σύντροφος μεν Βωδρὺ καὶ ἐγὼ, ὁ Πρόσπερ Γενδρόν. Ιδού δι' τι μένει ἀπὸ τὸν «Ατρόμητον» καὶ τὸ πλήρωμά του. Μία ἐνθύμησις, τίποτε ἄλλο, τίποτε!

— Ο γενναῖος ἀνήρ ἦν ζωηρῶς συγκεκινημένος. Απέμακε δύο μεγάλα δάκρυα διὰ τῆς ἄκρας τοῦ χιτῶνός του.

— Τοῦτο εἶναι θλιβερόν, πολὺ θλιβερόν, ἐψιθύρισεν ὁ βαρόνος.

— Θλιβερόν, λέγετε, πέτε καλλίτερα τρομερόν. Άλλο εἶναι νὰ τὸ λέγῃ κανεὶς καὶ ἄλλο νὰ τὸ δῆ.

— Εἴμαι εὐτυχῆς διότι σᾶς ἀπάντησα· κατὰ τοῦτο ἡ τύχη μὲ οὐπρέπειας κατ' εὐλήν. Ήλθον εἰς Χάρρην δι' οὐποθέσεις, ἀλλὰ δὲν θὰ ἀνεχώρουν χωρὶς νὰ σᾶς ἔβλεπων, ἢ σᾶς ἢ τὸν σύντροφόν σας Βωδρύ.

— Α! καὶ διατί;

— Διὰ νὰ σᾶς ζητήσω μίαν πληροφορίαν καὶ τὴν δροσίαν οὐα μποροῦσετε πιστεύω νὰ μοῦ δώσετε.

— Γιὰ μιὰ πληροφορία δὲν τὴν ἔχειται κανεὶς, εἴμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας.

— Μήπως, εἰσθε ἡναγκασμένος νὰ μείγνητε ἐδῶ; (ἀκολουθεῖ)